

ਪਾ. ਬੰ. ੨੭੨੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫੧

ਚਉਪਦੇ ੫੫ ੧ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੈਚੈ ਗੁਰਦਰ (59)

ਸਨਤਾਈ ੧ ਬਿਲਪ ਕਰੈ ਚਾਕਿ ਕੀਨਿਆ

ਈ ੧ ਤਿਖਾਨ ਉਤਰੈ ਸਤਿਨਾਮਾ ਵੈ ਬਿਨਦਰ

ਸਨਤਾਈ ਮਾਰੇ ਜੀਉ ੧ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀ

ਉ ਘੋਲਿ ਪੁਆਈ ਗੁਰਦਰ ਸਨਤਾਈ ਮਾ

ਰੇ ਜੀਉ ਰਹਾਉ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਵਾ ਜੀਉ ਸ

ਹਜ ਧਨਿ ਬਾਣੀ ੧ ਚਿਹਰੇ ਆਦੇਖੇ ਸਤੀ

ਗਪਾਈ ੧ ਧੰਨੁ ਸੁਦੇ ਸੁਜਹਾਂਤੁ ਵਸਿਆ ਮੇ

ਠਕਠਕੀ ਨਿਯ 16 - ਅਪ੍ਰੈ

ਰੋਸ ਜਣ ਮੀਤ ਮੁਹਰੇ ਜੀਉ ^{ਗੁਰ} ਹਉ ਘੋਲੀ
ਜੀਉ ਹਉ ਘੋਲਿ ਪੁ ਮਾਈ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਹਰੇ
ਰੋਸੀ ਉਗਾਉ ਏਕ ਪਤ੍ਰੀ ਨਾਮਿ ਲਤੇ ਤਕ
ਲਿਜੁ ਗੁਰੇ ਤਾ ਹਉ ਏਕ ਦਿ ਮਿਲੀ ਮੋਪੁ ਅ
ਤੁਧੁ ਭਗਵੰਤਾ ਮੇਰੇ ਨਾਵੇ ਹਵੇ ਨੀਦ ਨਾ
ਵੇ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰਦਰਬਾਨੀ ਉਹਉ ਘੋਲੀ
ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਪੁ ਮਾਈ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰਦ
ਰਬਾਨੇ ਜੀਉ ਹਉ ਉਗਾਉ ਅਗੁਰਿ ਸੰ
ਤਾ ਮਿਲਾਇ ਮਾਪੁ ਰੁਖ ਮਥਨਾ ਸੀ

ਘਰਮਹਿਪਾਇਆਸੇਵਕਗੀਪਲੁਚਸਾਨੁਟਿ
 ਛੁੜਾਜਨਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥੪॥ਹਉ
 ਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਪੁਮਾਣੀਜਨਨਾਨਕ
 ਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਓਸਾਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾ
 ਪੁਰਖਾਨਿਰਕੁਓਨਿਰਵੈਗੁਮਕਾਲਮੂਰਤਿਮ
 ਜੁਨੀਸੈਕੁੰਗੁਪਸਾਦਿ॥੨॥ਗੁਪਨਾਸਰੀਅ
 ਹਲਾ१ਚਉਪਚੇਪਮਰ१ਜੀਉਡਰਤੁਹੈਆ
 ਪਣਾਕੈਸਿਉਕਰੀਪਕਾਹੁ॥ਦੁਖੁਵਿਸਾਰਣੁ
 ਸੇਵਿਆਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ॥੧॥ਸਾਹਿ

ਬੁਧੇਰੀ ਤਨਵਾਸਦਾਸਦਾਤਾਹੁ ਸਹਾਉ
ਅਨਾਦਿਨੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਵੀ ਮੇਅ ਅਤਿ ਛਰਾਏ ਸੇ
ਉਸਾਏ ਸੁਣਿ ਮੇ ਗਕਾਮਣੀ ਪਾਸਿ ਉਤਾ
ਗਹਿਉ ॥ ੨ ॥ ਦਇਆਲ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਤਰਾ
ਸਦਕੁਰਬਾਣੀ ਜਾਉ ਸਹਾਉ ਸਰਬ
ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਦੁਜਾਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ਤਾਕੀ ਸੇਵਾ
ਸੋ ਕਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਾ ਰਿਕਰੇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ
ਪਿਆਰੇ ਕੇਵਹੁ ਸਾਵਤਿ ਮਾਣੀ ਦੇਹੀ
ਜਿਹੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਲਾਗਿ ਹਰਾ ਦੁਜਾਨਾ ਹੀ

ਕੇਉ ਜਿਸੁ ਮਾਗੀ ਪਿਆਰੇ ਜਾਇ ਕਹਾ ਠਹੁਰੀ
 ਸੇਵੀ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਪਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਚਉ ਕੋ
 ਇਨਾ ਨ ਕੁਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਬਿਦਖੰ ਦਰੁਖ ਚੁ
 ਖਹੋਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਹੁ ਬਿਦ
 ਬਿਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿ ਲੰਗਮ ਹਲਾ १
 ਘਰੁ ਚਉ ਪਦੇ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿ
 ਮਾਪਿਆਰੇ ਲੀਤ ਕਾ ਲਖ ਰੰਗਾਏ ਮੇਰੇ
 ਕੰਤ ਨ ਕਾਵੇ ਚੇਲ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਕੇਉ ਧਨ ਸੇ
 ਜੋ ਜਾਏ १ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਵਾਨ
 ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤੇ

ਨਕੇਲੇਨਿਜੇਤੇਗਨਾਉਲੇਨਿਜੇਤੇਗਨਾਉਤੁ
ਨਕੇਹਓਸਦਰੁਬਾਨੇਜਾਉ ॥ ੧ ॥ ਹਉ
ਕਾਇਮਰੰਗਣਿਜੇਬੀਮੀਪਿਆਰੇਪਾਇਲੇ
ਨਾਉਮਜੀਠਾਰੰਗਣਵਾਲਾਜੇਰੁਪੇਸਾਹੀਬੁ
ਮੇਸਾਰੰਗਨਡੀਠਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਕੇਚਲੇਰਤਰੁ
ਪਿਆਰੇਕੰਤੁਤਿਨਾਕੇਪਾਸਿਧੂਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਨ
ਕੀਜੇਮਿਲੇਜੀਕਹੁਨਾਨਕਕੀਮਰਦਾਸਿ ॥ ੩ ॥
ਪੇਸਾਜੇਆਪੇਰੰਗੇਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇਨਾਨਕ
ਕਾਮਾਇਕੰਤੋਗਾਵੇਆਪੇਹੀਗਾਵੇਇ ॥ ੪ ॥
ਤਿਲਿਗਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਇਅਨਤ੍ਰੀਏਮਾਨਤ੍ਰਕ

ਇਕਰੇਹਿ ਅਪਨ ਤ੍ਰੈ ਪਹਿਰਿ ਰੰਗੋ ਕੀ ਨੁਮੰ
 ਏਹਿ ਸਹੁ ਨੇਤ੍ਰੈ ਪਨ ਕੰਮ ਲੀਏ ਬਹੁ ਹਿਮਾ
 ਚੁਢੇਹਿ ਭੁਕੀਆ ਦੇਹਿ ਸੁਲਾਈ ਅਨੰਦ
 ਭਾਵ ਕਾਰਿ ਸੀ ਗਾਰੇ ਤੁਮੈ ਹਾਗੁ ਇਜਾ
 ਏਹਿ ਮੇਲਾ ਗੀਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥
 ਇਮਾਣੀ ਬਾਲੀ ਕ੍ਰਿਮਾ ਕਰੇ ਜਾਪਨ ਕੰਤ ਨ
 ਭਾਈ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸਾਧਨ ਮ
 ਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਵਿਣ ਕਰਮਾ ਕ੍ਰਿਛੁ ਪਾਈ
 ਮੇਨਾ ਹੀ ਜੇ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਧਾਵੈ ਲਬ ਲੋਕੁ
 ਅਹੰ ਕਾਰੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿਸ

ਮਾਣੀ ਆਈ ਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁਪਾਈ ਮੇ ਨਾਹੀ ਕੁਝ
ਕਾਮ ਏਥਿ ਮਾਣੀ ਰਾਜਾ ਏ ਪੁਛਹੁ ਸੇਹਾ
ਗਣੀ ਵਾਹੀ ਕੁਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁਪਾਈ ਮੇ
ਜੋ ਕੇ ਛੁਕਰੇ ਸੇਹਾ ਲਾ ਕਾਹਿ ਮਾਨੀ ਮੇ ਹਿਰ
ਮਾਤਿ ਹੁਕਮੁ ਰਾਈ ਮੇ ਜਾ ਕੇ ਪੇ ਮਿਧਦ
ਰਸੁਪਾਈ ਮੇ ਤੁਝ ਰਹਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਮੇ
ਸਹੁਕਰੇ ਸੇਹੀ ਜੋਤ ਨੁਮਨ ਦੀ ਜੋ ਮੇ ਸਾਪ
ਹਮ ਲੁਲਾਈ ਮੇ ਏਵਕਹਹਿ ਸੇਹਾ ਗ
ਣੀ ਕੁਣੇ ਏਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁਪਾਈ ਮੇ ਤੁ
ਆਪਗਵਾਈ ਮੇ ਤਾ ਸਹੁਪਾਈ ਮੇ ਮ

ਉਰੁ ਕੈਸੀ ਚਤੁਰਾਈ ਸਹੁ ਨ ਦਰਿ ਕਾਰਿ ਦੇਖੇ
 ਸੇ ਦਿਨੁ ਲੇਖੇ ਕਾਮਣਿ ਨ ਉਨਿ ਧਿਪਾਈ
 ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਗੁ ਸਾਸੋ ਹਾਗਾਇਨਾ
 ਨਕਸਾ ਸਭੁ ਗਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਿ ਗਤੀ ਸਹ
 ਜਕੀ ਮਾਤੀ ਮਹਿਨੇ ਸਿਰੁ ਭਿਸ ਮਾਣੀ
 ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਏ ਸਰੂਪ ਬਿਚਖਣਿ ਕਹੀ ਮੰ
 ਸਾਸਿ ਮਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕਉਣਤਰਾ
 ਜੀ ਕਉਣਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਉਣ ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾ ਕਉਣੁ ਗੁ
 ਰੂ ਕੈ ਪਹਿਦੀਖਿ ਮਾਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲੁਕ ਗਵਾ

११॥ मेरे लालजी उतेरा अतु न जाटा तुंजलि बालि
मही अलि बरि पुरिली टा तुं माये सर बस माटा
११॥ रा उ मा तु टा रा जी चै तु तु ला ते री से द
स रा दु क मा दा ॥ ५ ॥ ट ही त ति त री से स ह ते ट ली ऐ
न बि पि चि तु रा दा ॥ २ ॥ मा ये रं द ते लु त र जी
मा ये ते ल ट हा रा ॥ मा ये दै ॥ मा ये सु दै ॥ मा ये
रै द ट जा रा ॥ ३ ॥ अं पु ल नी च ज ति प र दै सी धि
नु मा दै ॥ ४ ॥ तु ज दै ॥ ता की सी ग ति न नं कू र हि
दा रि उि क रि मु द्द थ दै ॥ ४ ॥

ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਵ ਲੁਮਹਲਾ १ ਚਉਪਦੇਘਰੁ १
 १ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਸੁ ਲਤਨੁ ਕਹਾਹਉ
 ਮਿਆਤੇਰੀਕਵਨਵਡਾਈ ਜੋਤੁਦੇਹਿਸੁਕਹਾ
 ਸੁਆਮੀਮੇਰੁਖਕਹਣਨਜਾਈ ॥ ਤੇਰੇਗੁਣ
 ਗਾਵਦੇਹਿਬੁਝਾਈ ਜੋਸੇਸਚਮਹਿਗਉਰਜਾ
 ਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਕਿਛੁਹਿਆਸਭੁਕਿਛੁਤੁਣਤੋਰੀ
 ਸਭੁਆਸਨਾਈ ॥ ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਮੇਰੇਸਾਹਿਬਮੇ
 ਅੰਪੁਲੇਕਿਆਚਤੁਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਿਆਹਉਕਥੀਕ
 ਥੀਕਉਦੇਖਾਮੇਅਕਥੁਨਕਥਨਾਜਾਈ ਜੋਤੁਪੁ
 ਭਾਵੈਸੇਈਆਖਾਤਿਲੁਤੋਰੀਵਡਿਆਈ ॥ ੩ ॥

ਏਤੋਕੁਕਮਉਬੇਗਾਨਾਕੁਉਕਾਇਸੁਤਨਤਾਈ
ਕੁਗਾਤੁਹੀਣਨਾਨਕੁਜੇਹੀਇਗਾਤਾਖਸਮੇਨਾਉ
ਨਜਾਈ॥੪॥੧॥ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ१॥ਮਨੁਮੰਦ
ਰਤਨੁਦੇਸਕਲੰਦਰੁਪਟਹੀਤੀਭਬਿਨਾਵਾਏ
ਕਸਬਦਮੇਰੋਪਾਨੇਬੁਸਤੁਹੀਬਾਹਵਿਜਨਨਮਿ
ਨਾਮਾਵਾ॥੧॥ਮਨੁਬੇਧੀਆਦਾਇਆਲਸੇਤੀ
ਮੇਰੀਮਾਈਕਉਣਜਾਣੇਪੀਰਪਰਾਈਹਮਨਾ
ਹੀਚਿਤਪਰਾਈ॥ਹੁਰਾਉ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਾਮ
ਲਖਿਆਪਾਗਾਚਿਤਾਕਰਹੁਹਮਾਗੀ॥ਜਲਿਖ
ਲਿਖਹੀਅਲਿਕਾਰਿਪੁਰਿਲੀਣੀਘਾਟਿਘਾਟਿ

ਜੇ ਤੇਰਾ ਮਾਸੀ ਸਿਖਾ ਸਿਖਾਇ ਤੇਰਾ ਮੰਦਿਰੁ ਵਾਂ ॥ ३ ॥

ਭਾਬਿ ਨਾਮ ਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਹੁਣਗਾ
ਵਾਨਿਤ ਤੇਰੇ ਗੇਰਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਾਹਿਬ ਗਣਿ ਤੁਮਾਰੇ
ਗੇਸਰ ਬਾਚਿ ਤੇਰੇ ਪੁਪਾ ਸੇ ਜੇਤੁ ਪੁਕਾਰੇ ਸੇਧ
ਚੰਗਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਰਦਾਸਾ ॥ ੪ ॥

ੴ ॥ ਭੀਅਣ ਸਹਾਨ ਕਖ ਗਾਪ ਕਾ
ਚਛਾ ਜੁਣਾ ਟਲ ਰੁਛਾ

ੴ ॥ ਰਬਣ ਪਨਾ ਪਛ ਬਕਾਮੀ

ਜਗਲੁ ਵਟਨਾ ਸਤਿ ਗਾਪ ॥ ੫ ॥

ਸਭਿਗੁਰੁਪਸਾਦਿ। ਗਗੁਗਉਣੀ
ਮਹਲਾ ੨। ਸਾਧੰਮਨਕਾਮਨੁਤਿਆ
ਗਉ। ਕਾਮੁਕੁਪਸੰਗਤਿਦੁਰਜਨਕੀਤਾ
ਤੇਅਹਿਨਿਸਿਭਾਗਉ। ੧। ਰਹਉ। ਸੁਖੁ
ਦੁਖੁਦੁਨਸਾਮਕਾਰਿਜਾਨੈਅਉਗਮਾ
ਨੁਅਪਮਾਨਾ। ਹਰਖਸੰਗਤੇਰਹੈਅ
ਤੀਤਾਤਿਨਿਜਗਿਤਤੁੰਧਛਾਲਾ। ਉਸਤਤਿ
ਨਿੰਦਾਏਉਤਿਅੰਗੈਥੈਥੈਦੁਨਿਰਬਾਨਾ
ਜਨਸਨਕਇਹੁਖੇਲੁਕਰਨੁਹੈਕਿਨਹੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਸਾਧੇ ੮

ਰਚਨਾ ਗਮ ਬਨਾਈ ॥ ਏਕੁ ਬਿਨੁ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠਿ ਮਾ

ਸਥਿ ਗੁਮਾਨੈ ॥ ਮਚਰੁ ਜਲੁ ਖਿਓਨ ਜਾਈ ॥ ੧

ਗਉੜੀ ॥ ਮਧੁ ਪਮੋਹ ਬਸ ਪਾਨੀ ਹਰ ਪੂਰਤਿ

ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਸੁਠਾ ਤਨੁ ਸਾਢਾ ॥ ਗੁਮਾਨੈ ਓਧੈ

ਸੁਪਨੇ ਰੋਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ

ਜਿਉ ਬਾਟ ਰਿਹੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨੈ

ਉਮਾ ਖਿਆਰਹਿ ॥ ਗਮ ਸਰਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸ

ਮਨ ਨਹੀ ਆਵੈ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਮਗਨੁ ਰਹੈ ਮ
ਇਯੋ ਮੇ ਕਹੁ ਮੇ ਸੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖੂਤ
ਮੀਤ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਸਿਓਇ ਹਾਥਿ ਪਿਆਪੁ
ਬੰਧਾਵੈ ਮਿਗਤਿ ਸਨਾਤਿ ਉਧੂ ਭੈਇ ਹਜ ਗ
ਏਖਤਾ ਸਉ ਚਿਪਾਵੈ॥ ਰੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਮਾਮਾ
ਰਨੁ ਸਮਾਮੀ ਮੂਵੈ ਤਾਰਿ ਬਿਸਰਾਵੈ॥ ਜਨ
ਨਨਕ ਸੇਵਨੁ ਮੇ ਸੇਵੈ ਰਜਨੁ ਗਮਤੋ ਪਾਵੈ॥
ਸਭਿਯਾ ਅਤਿ ਬਿਸਿਧ ਰਭਿ ਲੁਹਾਰੇ
ਜਾਰੈ ਦੂਜੀ ਬਾਗਾ ਕਬੀਰ ਦੇ ਕਮੰਤੈ॥

५
ਤੇ ਦੁਇ ਮੁਏ ਦੁਇ ਮਰੰਤ ਹਥਾਰੀ॥
ਥਾਰੀ ਮਰੰਤ ਹਥਾਰੀ ਮੁਏ ਹਾਰੀ ਪੁਰਖ
ਦੁਇ ਨਾਰੀ॥ ਕੁਬੀਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ
ਫੁਫੀਆ ਕਹਨ ਪਾਇਆ ਠੰਡਾ
ਜੇ ਨਿਹਰਿ ਕਾਨੰਘ ਨ ਚੇਤਿ ਓਂ ਕਹਾਰੁ
ਲਾਲੇ ਅਭਿਗਾ॥ ਕੁਬੀਰ ਸੀਗਤਿ ਕਹੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਥਾਨੀ ਅੰਤਰੇ ਨਿਰਬਾਹਾ ਦੇਵੁ
ਗੀਧਾਰੀ ਮਰਲਾ॥ ਜਗਤ ਮੇ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ
ਪੀਤਿ ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਕੁ ਲਗੇ
ਕਿਆ ਦਰ ਕਿਆ ਮੀਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਦਿ। ਗਗੁਗਉਣੀ
ਮਹਲਾ ੨। ਸਾਧੈ ਮਨਕਾ ਮਲੁ ਤਿਆ
ਗਉ। ਕਾਮੁ ਕੁੰਬੁ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀਤਾ
ਤੇ ਅਹਿਨਿ ਸਿਭਾ ਗਉ। ੧। ਰਹਉ। ਸੁਖੁ
ਦੁਖੁ ਦੁਨਿ ਸਾਮਕਾਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰੁ ਮਾ
ਨੁ ਅਪਮਾਨਾ। ਹਰਖੁ ਸੰਗਤੇ ਹੋਅ
ਤੀਤਾ ਤਿਨਿ ਜਗਿਤੁੰ ਪਛਾਨਾ। ਉਸਤਤਿ
ਨਿਦਾ ਦੁਉਤਿ ਅੰਗੈ ਖੈ ਜੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ।
ਜਨ ਸਨ ਕਹਿ ਹੁਖੇ ਲੁਕਤੁ ਹੋਇ ਨਹੁ

ਗਰੁਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਸਾਖੀ ੮

ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥ ਇਉਂ ਬਿਨਸੈ ਇਉਂ ਮਾ

ਸ ਬਿਗੁ ਮਾਨੈ ॥ ਅਚਰ ਜੁਲਥਿ ਓਨ ਜਾਈ ॥ ੧

ਗਉੜੀ ॥ ਰਮੈ ਪਮੋਹ ਬਸ ਪਾਨੀ ਹਰ ਮੂਰਤਿ

ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਸੁਠਾ ਤਨੁ ਸਾਭਾ ਕੁ ਹਿਮਾਨ ਓੜੈ

ਸੁਪਨੇ ਰੋਨਾਈ ॥ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਗਲ ਬਿਨਸੇ

ਜਿਉ ਬਾਦ ਰਿਹੀ ॥ ਫੁਟੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨੈ

ਉਮਾ ਬਿਆਰਹਿ ॥ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗ ੨

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸ

ਸਭਿਗੁਰੁਪਸਾਦਿ। ਗਗੁਗਉਣੀ
ਮਹਲਾ ੨। ਸਾਧੰਮਨਕਾਮਲਤਿਆ
ਗਉ। ਕਾਮੁਕੁਪਸੰਗਤਿਦੁਰਜਨਕੀਤਾ
ਤੈਅਹਿਨਿਸਿਰਾਗਉ। ੧। ਰਹਉ। ਸੁਖ
ਦੁਖਦੁਨਸਾਮਕਰਿਜਾਨੈਅਉਰਮਾ
ਨੁਅਪਮਾਨਾ। ਹਰਖਸੰਗਤੇਰਹੈਅ
ਤੀਤਾਤਿਨਿਜਗਿਤਤੁਪਛਾਲਾ। ਉਸਤਤਿ
ਨਿਦਾਦੁਉਤਿਅੰਗੈਖੈਯੈਦੁਲਿਰਬਾਨਾ
ਜਨਸਨਕਹਿਹੁਖੇਲੁਕਠਨੁਹੈਕਿਨਹੁ

ਗਰੁਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਗਉਣੀ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਸਾਧੈ ੮

ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥ ਏਕਿ ਬਿਨਸੈ ਏਕਿ ਮਾ
ਸਥਿ ਗੁਮਾਨੈ ॥ ਅਚਰ ਜਲ ਪਿਓਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥
ਗਉਣੀ ॥ ਰਮੈ ਪਾਮੋ ਹਥ ਸਪਾਨੀ ॥ ਗਰੁਮੁਖਿ
ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਸੁਠਾਤਨ ਸਾਚਾ ॥ ਰਹਿਮਾਨ ਓਧੈ
ਸੁਪਨੇ ਰੋਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਗਲ ਬਿਨਸੈ
ਜਿਉ ਬਾਦਰਿਕੀ ਛੁਟੀ ॥ ਜਨਨ ਨ ਰੋਜਗੁ ਜਾਨੈ
ਉਮਾ ਬਿਮਾਰਹਿ ॥ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗ ੨
ਗਉਣੀ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਕਮ

ਮਨ ਨਹੀ ਆਵੈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਮ ਗਨੁ ਹੋਮ
ਇਆਮੇ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਨ ਗਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਗ ਉਪ੍ਰਤ
ਮੀਤ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਸਿਓਇ ਗਾਇਆ ਪੁ
ਬੰਧਾਵੈ ਮਿਗ ਵਿਸਨਾਨਿ ਉਧੂ ਭੈ ਏਹ ਜਗ
ਏਖ ਤਾਸ ਉਠਿ ਪਾਵੈ॥ ਕੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਮਾਮਾ
ਰਨੁ ਸਾਮੀ ਮੂੜਿ ਤਾਰਿ ਬਿਸਰਾਵੈ॥ ਜਨ
ਨਨਕ ਰੋਟ ਨੀਮੇ ਰੋਏ॥ ਰਜਨੁ ਰਮੈ ਪਾਵੈ॥
ਸਭਿਯ ਮਤਿ ਬਾਥਿ ਮਿਧ ਰਭਿ ਲੁਗਾ ਹਰੇ
ਜਾ ਰੋਟੁ ਜੀਬਾਗਾ ਕਬੀਰ ਏਕ ਮੰਤ੍ਰੇ॥

ਤੇ ਦੁਇ ਮੁਏ ਦੁਇ ਮਰੀ ਤਹ ਛਾਰੀ॥
 ਛਾਰੀ ਮਰੀ ਤਹ ਛਹ ਮੁਏ ਛਾਰੀ ਪੁਰਖ
 ਦੁਇ ਨਾਰੀ॥ ਕੁਬੀਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ
 ਛੁਛੀਆ ਮਹਲ ਪਾਇਆ ਛੁਛੀ
 ਨੇ ਨਿਹਰਿ ਮਾਨੁ ਨ ਖੋਤਿ ਓਂ ਕਹਾਰੁ
 ਨਾਨਕ ਮਝਿ ਗਾ॥ ਕੁਬੀਰ ਸੀ ਗਤਿ ਕਰੀ
 ਨੇ ਮੇਸਧ ਛੀ ਮੀ ਤਰੈ ਨਿਰਥਾਹਾ॥ ਦੇਵ
 ਗੀਧਾਰੀ ਮਰਲਾ॥ ਜਗਤ ਮੇ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ
 ਪੀਤੀ॥ ਅਪਨੇ ਹੀ ਮੁਖ ਸਿਉ ਸਕੁਲ ਗੇ
 ਰਿਆ ਦਰਿਆ ਮੀਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਮੇਰਉ ਮੇਰਉ ਸ ਕੇ ਕਹਤ ਹੈ ਹਿਤ ਸਿ
ਉ ਬਖਿਓ ਚੀਤਾ ਅੰਤ ਕਾ ਲਿਖੀ ਗਿਨਹ
ਕੋ ਉਹੁ ਅਖਰ ਜਹੈ ਗੀਤਾ ਮਨ ਮੂਰਖ
ਅਜਹੁ ਨ ਹਸਾ ਮਧੁਤ ਸਿਖ ਏਹਾ ਚਿਓ
ਨੀਤਾ ਨਨਕਾ ਉਤਲੁ ਪਰਿਪਰੈ ਜਉਗਾ
ਏ ਪੁਰੁ ਕੇ ਗੀਤਾ ॥ ਜੈਤ ਸਗੀ ਮਹਲਾ ੫
ਕੂਲਿਓ ਮਨੁ ਮੰਇਆ ਉਰਧ੍ਵਾਇਓ ॥ ਜੈ
ਕਰਮ ਕੀ ਉਲਾਹ ਬਲਗਿ ਤਿਹਤਿ ਹੁਆ
ਪ੍ਰਬੰਧਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹੰਓ ॥ ਸ ਮਧੁਨ ਪ੍ਰਗੀਥਿ
ਖੇਰ ਸਕਰਿ ਉਤ ਸਹਰ ਕੇ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ॥ ॥ ॥

ਸੰਗ ਸਾਮਾਸੀ ਸੋ ਜਾਨਿ ਓਨਾ ਹੋਨ ਬਨਖੇ
 ਜਨ ਕਉ ਪਾਇ ਓ ਰਤਨ ਰਾਮ ਪਟਹੀ
 ਕੇ ਕੀਤ ਰਿਤਾ ਕੇ ਗਿਆਨ ਪਾਇ ਓ
 ਜਨ ਨ ਕਰੁ ਗਟੀ ਤਰੁ ਜਨ ਬਿਨ ਬਿਰ
 ਥਾ ਜਨ ਮਗਟਾਇ ਓ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਰਸ ਹੀਮ
 ਹਲਾ ਓ ਲੰਗਮ ਹਲਾ ੨ ਓ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਸਾਇ ॥ ਓਤਨਾ ਹੋਤ ਉਚੇਤਲੇ ਨਿਸਿ ਓ ਨਿਸੇ
 ਪੁਨੀ ॥ ਓਨ ਓਨ ਅਉਪਾਧਿ ਹਾਤ ਹੋ ਫੂਟੇ
 ਪਾਇ ਜਿਉ ਪੁਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ

१॥ ਓ ਭਾਗਿ ਨਗਾਰੀ ਸੁਰਖ ਅਗਿ ਆਨਾ ਧੂ
ਠੈ ਲਾਲ ਚਿਲ ਗਿਏ ਨਹਿ ਮੁਰਨੁ ਪਛਾਨਾ
ਅਜਹੁ ਕਛੁ ਬਿਗਾਰਿ ਓ ਨਹੀ ਜੋ ਪਕੁਗ
ਨਗਵੈ। ਰਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਨਿ
ਰਕੈ ਪਦੁ ਪਦੈ। ਓ ਈ ਗਮ ਹਲਾ ਏ ਯੁਗ
ਹੁਲੈ ਰੋ ਮਨ ਜਗ ਲੋਹੁ ਕਹੁ ਗਾਫਲ ਸੇਇ ਆਜੇ
ਤਨੁ ਓ ਪਛਿ ਆਸੀ ਗੀ ਹੀ ਸੇ ਕੀ ਸੀਗ ਨ ਹੋਇ। ॥
१॥ ਰਹਉ। ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਮੁਤ ਬੰਧੁ ਜਨ ਨਹਿ ਤੁਯ
ਸਿਉ ਕੀਨਾ। ਜੀਉ ਟੂਟਿ ਓ ਨੀ ਬਏ ਹੋਤੇ

ਭਾਗਿਅਗਨਿਮੇਈਨਾ ਜੀਵਤਲਓ ਬਿਉਗ
 ਰੁਰੇਯਗਕਓਤਮਜਾਨਓ ਨਾਨਕਹਰ
 ਗਨਗਾਇਲੇਸ ਕੁਸ਼ਟੁਨਸਮਾਨਓ ੨੨੪
 ਤੇਲੰਗਮਹਲਾ ੧੦ ਰਿਜਸੁਰੇਮਨਾਗਾਇ
 ਲੇਯੋਸੰਗੀਏਰੇਗੋ ਅਓਸਰਬੀਤਿ
 ਓਤਾਤੁਹੇਕਰਿਓਮਾਨਲੇ ਮੇਰੇ ਰਹਿ
 ਸੰ ਪਤਿਰਥਪਨਗਾਜਯਿਉਅਤਿਨੇਹਲ
 ਗਇਓ ਕਲਟੁਸਜਬਗਲਪਰੀਸਰ
 ਕਉਓਪਰਾਇਓ ਜਾਨਿਬੂਝੁਰੇਬਦਰੇਤੈ
 ਕਾਜਬਗਾਰਿਓ ਪਪਕਰਤਸੁਕਾਓਓ

१॥ ਓ ਭਾਗਿਨੀ ਗਾਵੁ ਹੀ ਮੁਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ਭੂ
ਠੈ ਲਾਲ ਚਿਲ ਗਿਓ ਨਹਿ ਮੁਰਖ ਪਛਾਨਾ
ਅਜਹੁ ਕਛੁ ਬਿਗਾਰਿ ਓ ਨਹੀ ਜੋ ਪਕੁ ਗ
ਨਗਵੈ। ਰਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਨਿ
ਰਕੇ ਪਦੁ ਪਦੈ। ਓ ਈਗ ਮਹਲਾ ੬। ਭਗ
ਹੁ ਲੋਕੇ ਮਨਾ ਭਗ ਲੋਕੁ ਹੁਗਾ ਫਲ ਸੇਇ ਆਯੋ
ਤਨੁ ਓ ਪਤਿ ਆਸੀਗੀ ਹੀ ਸੇ ਕੀਸੀਗ ਨ ਹੋਇ। ॥
१॥ ਰਹਉ। ਮਧੁ ਤਾਸੁ ਤਬੀ ਪੁਜ ਨਹਿ ਤੁਯ
ਸਿਉ ਕੀਨਾ। ਜੀਉ ਟੂਟਿ ਓ ਜੀ ਬਏ ਹੋਤੇ

ਭਾਉ ਅਗ ਨਿਮੇ ਈਨਾ ਜੀਵਤ ਲਓ ਬਿਉਗ
 ਰੁਕੇ ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ਨਾਨਕ ਹਰ
 ਗਨ ਗਾਇਲੇ ਸ ਕੁਸੁਟੁ ਨ ਸ ਮਾਨਉ ॥ ੨੨੪ ॥
 ਤਿਲਿਗ ਮਹਲਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨਾ ਗਾਇ
 ਲੇ ਜੋ ਸੰਗਿ ਰੇ ਰੇ ਗੋ ਅਉ ਸਰਬੀ ਤਿ
 ਓਤਾ ਤੁਹੈ ਕਹਿ ਓਮਾਨ ਲੇ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਉ
 ਸੀ ਪਤਿ ਰਥ ਪਨਗਾ ਜਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਹੁ
 ਗਾਇਉ ॥ ਕਲਟੁ ਸ ਜਬ ਗਲ ਪਰੀਸ ਕੁ
 ਰੁਇਉ ਪਰਾਇਉ ॥ ਜਾਨੈ ਬੂਝੈ ਰੇ ਬਦਰੇ ਤੇ
 ਕਾਜੁ ਬਿਗਾਰਿਉ ॥ ਪਪ ਕਰਤ ਸੁਕਾਉ ਓ

ਨਹੀਨਹਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਓਜਿਹਬਿਧਿਗੁ
ਰਉਪਦੇਸਿਆਸੈਸੁਨਰੇਗੁਈਨਨਨ
ਕਹਤਪਕਾਰੇਗਹਪਕਸਰਲਈ
।੩।੩।੩।੧। ਤੇਤਸਰੀਮਹਲਾਅਨ
ਰੇਸਾਭਾਗਹੋਬਿਚਾਰਾਗਮਨਾਮਬਿ
ਨਮਿਬਿਆਮਾਨਸਗਰੇਇਹਸੰਸਾ
ਰਾ।੧। ਰਹੰਉ। ਸਾਕਭਜੇਗੀਖੋਜਤਹ
ਰੇਪਾਉਓਨਾਹਿਤਿਹਪਾਰਾਸੈਸਾਅ
ਮੀਤਮਨਿਕਟਿਪਛਨੇਪਰੇਖਤੇਨਾਅ
ਰਾ। ਪਾਵਨੁਨਾਮਜਗਤੇਮੇਹਰਿਰੇਖ

ਹੁਨੁਹਸੀ ਕਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਸੁਰ ਨਿਪ ੧੨
ਰਿਓਜਗਬੀਏਰਖਹੁਬਿਰਹੁਤੁਹਾਰਾ॥
॥੧॥ ਏਹਗਾ॥ ਜੋਨਿਜਪੁਕੁਮੇਸੋਕਾ
ਸੁਖਹਿਓਜਗਮਾਹਿ॥ ਜੋਤਿਹਪੁਕੁ
ਪਿਆਇਹੋਅੰਤਸੁਰਗਕੋਜਾਹਿ॥
ਏਹਗਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਲਦੁਈਏਕਹੈ
ਬਿਬਬਿਬਾਰਕਛੁਨਾਹਿ॥ ਜਲਤੇ
ਉਪਜਤਰੰਗਜਿਉਂਜਲਹੀਬਿਖੇ
ਸਮਾਹਿ॥ ੨॥ ਏਹਗਾ॥ ਜੁਬਾਆਇ
ਸੁਪਕੁਕੋਕੁਪੀਜਨਮੁਪਗਾਜਗਆਇ

ਨਹੀਨਗਰਬੁਨਿਦਾਰਓਜਿਹਬਿਧਿਗੁ
ਰਉਪਦੇਸਿਆਸੇਸੁਨਰੇਕਾਈਨਾਨਕ
ਕਹਤਪਕਾਰੇਗਹਪਕਸਰਨਈ
।੩।੩।੩।੧। ਤੇਤਸਰੀਮਹਲਾਮਨ
ਰੇਸਾਚਾਗਹਬਿਚਾਰਾਗਮਨਮਧਿ
ਨਮਿਥਿਆਮਨਸਗਰੇਇਹਸੰਸਾ
ਰਾ।੧। ਰਹੰਉਸਾਕਓਜੇਗੀਖੋਜਤਹ
ਰੇਪਾਉਓਨਾਹਿਤਿਹਪਾਰਾਸੇਸੁਆ
ਮੀਤਮਨਿਕਟਿਪਛਨੇਪਰਬਤੇਲਿਆ
ਗਾ।ਪਾਵਨੁਨਾਮਜਗਤੇਮੇਹਰਿਰੇਰਬ

ਹੁਨੁਹਸੀ ਕਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਸੁਰ ਨਿਪਾ ॥ ੨
ਠਿਓਜਗਬੀਏਰਖਹੁਬਿਰਹੁਤੁਹਾਗਾ
॥੧॥ ਏਹਗਾਜੇਨਿਜਪਕੁਮੇਸੇਰਹਾ
ਸੁਕਹਿਓਜਗਮਾਹਿ॥ ਜੇਤਿਹਪਕੁ
ਪਿਆਇਹੋਅੰਤਸੁਰਗਕੋਜਾਹਿ॥
ਏਹਗਾਹਰਿਹਰਿਜਲਦੁਈਏਕਹੈ
ਬਿਬਬਿਚਾਰਕਛੁਨਾਹਿ॥ ਜਲਤੇ
ਉਪਜਤਰੰਗਜਿਉਂਜਲਹੀਬਿਖੇ
ਸਮਾਹਿ॥ ੨॥ ਏਹਗਾਜਾਬਾਮਾਇ
ਸੁਪਕੁਕੋਕੁਪੰਜਨਮਪਗਾਜਗਾਮਾਇ

ਅਬੋਮੇਰਸਾਸੀਫੁਪਤੈਸਰੰਹੁਕੁਰਤਸ
ਨਾਇਹੁਕੁਰਤਸਾਥਿਬਾਢਾਇਹਗਾ॥੩
ਠਾਠੁਕੁਰਮੇਜੈਰਿਕਾਰਿਬਚਨਕਰਾ
ਸਰਨਿਯਾਇ। ਪੰਥਚਲੇਤਬਜਾ
ਗੋਮੇਜਬਤਮਕਰਹਸਰਾਇ॥੪
ਹਰਾਜੇਜੇਤਮਰੇਕਿਆਨਕੇਲਿਤ
ਉਠਾਧੋਮੇਹੈਸੀਤਾਅੰਤਲਹੈਗਮੁ
ਕੁਤਫਲਪਾਟਹਿਗੇਕੁਗਵੰਤਾ॥੫।
ਇਹਗਾਅਰਨਿਸਕਨਕੇਮੁਕੁਪੇਸਟ
ਲਮਰਨਿਹੈਤਾਹਿ। ਤਨਕਥਿਖੇਤਨਕੇ

ਤਜੈ ਪਿਆਸੁ ਪੀਤ ਬਨਾਇ। ਏਹ ਗਾ॥੩॥
ਸੁਨਿ ਰੂਪ ਤਯ ਜਗ ਤੇ। ਦੁਖੀ ਰਹਤ
ਹਰਿ ਸੰਤਾ। ਅਤਿ ਲਹਿਤ ਹੈ ਮੁਕਤ
ਫਲ ਪਾਵਤਿ ਹੈ ਰੁਗਵੰਤਾ॥੧॥ ਏਹ ਗਾ
ਗਮਕ ਥਾ ਜੁਗ ਜੁਗ ਅਟਲ ਸੁਰਕੇਈ
ਕਾਖ ਤੇਨੇਤਾ। ਸੁਰਗ ਬਾਸੁ ਰਖੁ ਬਰ
ਕਰਾ ਸਗਰੀਖੁ ਸੀਸ ਮੇਤਾ॥੨॥ ਏਹ ਗਾ
ਜੋ ਏਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਅਰੁ ਗਾਵੈ। ਦੁਖ
ਪਾਪ ਤਿਹਾ ਨਿਰਟ ਨਾਮਾਵੈ॥ ਬਿਸਨਕ

ਗਤ ਮੀਏ ਹਟਲੇ ਈ॥ ਮੁਖਿ ਬਿਅਧਿ
ਫੈਸੈ ਨੇਕੇ ਈ॥ ਸੀਮਤ ਸਤਗੁਰ ਸਰੰ
ਸੰਪਦਾ ਦਨਾ॥ ਗੁਰੁ ਦਈ ਪਿਥ ਮੁਖੁ
ਖਟਾਵਨਾ॥ ਦੁਪਸਾਇ ਕਰਿ ਮਿਥਿ ਥਾਗਾ
ਕੁਲ ਪਰੀਲ ਹੁਲੇ ਹੁਸਥਾਗਾ॥ ਪਾਇ ਹਰਾ
ਨੇਤ੍ਰ ਤ੍ਰਿਗਤੇ ਬਰਨਤਰਸਤ ਦੁਤੀਰਤਰੰ
ਗਾ॥ ਸੀਕ ਗੁਰੁ ਤਪੁਰਨ ਕੀ ਯੋਗੁ ਬਰ
ਕਥਾ ਪਸੰਗਾ॥ ੧੭॥ ਏਹ ਗਾ॥ ਸਾਧਿਅਸਾ
ਪਜਾਨੈ ਨਹੀ ਬਾਦ ਸਬਦ ਬਿਬਾਦ॥

ਗੀਥ ਸਕਲ ਪੁਰਸ਼ ਕੀ ਜੇ ਰੁਗਦ ੧੪
ਤਕਿ ਪੁਸਾਇ ੧੨ ਸੇਯਾ ਪਾਇ
ਗਹੇਨ ਬਤੇ ਤੁਮਹੇਤ ਬਤੇ ਕੋ ਭੁਆਖ
ਤਰੇਨ ਹੀ ਮਾਨਿਯੋ ॥ ਗਾਮਰ ਹੀ ਮਖਰਨ
ਕੁਗਨ ਅਨੇਕ ਕਹੈ ਮਤਏ ਕਨ ਮਾਨਿਯੋ
ਅੰਮਿਤ ਸਸਤ ਬੇਦ ਸਬੇ ਬਹੁ ਕੇਦ ਕਹੈ
ਹਮਏ ਕਨ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਪਾਨਕਿ
ਪਾਤ੍ਰ ਮਹੀਕੁ ਭੀਮੇਨ ਕਹਿਯੋ ॥ ਸਬ ਤੇਹੀ
ਬਖਾਨਿਯੋ ॥ ੩ ॥ ਏਹ ਗਾਮ ਗਲਦੁਆ

ਹਰਿਗੁਰੂ ਤੇਗਹੀਨ ਤੇ ਹਰਿਗੁਰੂ
 ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਲਲਾ ਅਸੁਗੋਬਿ
 ਦਦਾਸ ਤੇਗਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਈ
 ਕੁ ਬੀਰਸਾਧੁ ਕੁ ਉਪਲਾਨੇ ਜਾਈਐ
 ਸਾਖਿ ਨ ਲੀਐ ਕੁਇ ॥ ਪਾਠੈ ਪਉਨਦੈ
 ਜੀਅ ਮਾਗੇ ਹੋਇ ਸੁਹੀਐ ॥ ੨ ॥
 ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਸੀਟਹੁ
 ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਪਨੈ ਪਨੈ ਪਨੈ ਪਨੈ ਪਨੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥

ਓ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਗਉ ਤੀਮ
ਹਮਾ ॥ ਸਧੈ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ਤਿਅਗਉ ॥
ਓ ਬਧੈ ਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੰਤਾ ਤੇ ਅਹਿਨਿ
ਸੋ ਕੁਗਉ ॥ ਗਉ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੋ ਨੋ ਸਮਕ
ਰਿਜਾਨੈ ਅਉਗੁਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ
ਸੋ ਗਤੇ ਹਰੈ ਅਤੀਤਾਉ ਨਿਜਾਗਿਤੁ ਪਦੁ
ਨਾ ॥ ਉਸਤਾਤਿ ਨਿਦਾਵੈ ਉਤਿਅਗੈ ਖੈ ਜੈ ਪ
ਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਇਹੁ ਬੇਲੁ ਕਰਨੁ
ਓ ਨਿਨਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਉ ਤੀਮ
ਹਮਾ ॥ ਸਧੈ ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ਇਉ ਬਿ
ਧੈ ॥ ਇਉ ਅਸਥਿਗੁਮਾਨੈ ਅਚਰਜੁ ਨ

ਧਿ ਓਨ ਜਾਣੀ॥ ਰਹੰਓ॥ ਰਮ ਕੈ ਵਾ ਮੰ ਹਬ
ਸਪਾਨੀ ਹਰ ਮੁਹਤਿ ਬਿਸਰਾਈ॥ ਧੂਠਾ ਤਨੁ
ਸਾਚਾ ਰਹਿ ਮਾਨਿਓ ਜਿਓ ਸੁਖ ਨੈ ਭੈ ਨਾਈ॥
ਜੇਹੀ ਮੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨੁ ਮੈ ਜਿਓ ਬਾਦ
ਰਿਹੀ ਛਾਈ॥ ਜਨਨ ਨ ਜਗ ਜਾਨਿਓ
ਮਿਥਿਆ ਰਹਿਓ ਰਮ ਸਰਨਾਈ॥ १॥ ਗਓ
ਵੀ ਮਹਲਾ ੨॥ ਧਾਨੀ ਕਉ ਰਹਿ ਜਾਮ
ਨਨ ਹੀ ਆਵੈ॥ ਆਹਿ ਨੁ ਮਿਸਰਾਨੁ ਰਹੈ ਮਾ
ਇ ਅਮੈ ਰਹੁ ਰੈ ਸੇਗਨ ਗਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਤਮਾਇ ਆਮ ਮਤ ਮਿਓ ਇਹ ਬਿ
ਧਿ ਅਧ ਬੰਧਾਵੈ ਮਿਗਤਿ ਸਨਾ ਜਿਓ ਧੂਠਾ
ਇਹ ਜਗਾਵੈ ਧਿਤਾਸ ਓਠਿ ਪਾਵੈ ਧੂਠਾ॥

ਕੁਗਤਿ ਮਕਤਿ ਸਾ ਰਨੁ ਸਮਾਮੀਮੁ
ਕ੍ਰਿਤਾਨਿ ਬਿਸਰਾਏ। ਅਨਨੁ ਰਨੁ
ਮੈਏ ਉਕਨੁ ਰਾਮ ਰਿਪਾਏ।

ਰੰਗਉਤ੍ਰਾਉਰੇ ਗਹਿਯੋ ਤ ਹਰੇਦੁਆ
 ਗਾ ਬਾਂਹਿਗਹੇਕੀਲਕ ਅਸਗੋਬਿ
 ਦਦਾਸਤੁਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰੁਪਸਾਦਿ
 ਕ ਬੀਰਸਾਧੁਕ ਉਮਲਨੇਜਾਸੀਐ
 ਸਾਖਿਨਲੀਜੈ ਕੋਇ॥ ਪਾਛੈਪਉਨਦੇ
 ਜੀਅਮਾਗੇਰੇਇਸੁਰੇਇ॥ ੨॥
 ੧॥ ਓ ਰਾਮਰਾਮ ਸੀਟਹੁ
 ੧॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰੁਪਸਾਦਿ ਗੁਰੂਜੀ
 ਪਨੈਪਨੈਪਨੈਪਨੈਪਨੈਪਨੈ ਰਾਮਰਾਮ

੧ ਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਗਨ ਉਤੀਸ
ਹਮਾ ॥ ਸਧੈ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ਤਿਸਾ ਗਉ ॥ ੨ ॥
ਮੈ ਕੈ ਬਸੀ ਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੰਤਾ ਤੇ ਅਹਿਨਿ
ਸਿਰਾ ਗਉ ॥ ੧ ॥ ਗਉ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੋ ਨੈਸ ਮਰ
ਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਅਉ ਗਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ
ਸੋ ਗਤੇ ਹਰੈ ॥ ਅਤੀਤਾਉ ਨਿਜਾ ਗਤਿ ਤੁਪਦੁ
ਨਾ ॥ ਉਸਤਾਤਿ ਨਿਦਾਵੈ ॥ ਉਤਿ ਮਾਗੈ ਖੈ ਜੈ ਪ
ਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ਜਨਸਨਮ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਮਰਨੁ
ਹੈ ॥ ਨਿਨਹੁ ਗੁਰੁ ਮਾਥਿ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਉ ॥ ਤੀਸ
ਹਲਾ ॥ ਸਧੈ ਰਚਨਾ ਗਮ ਬਨਾਈ ॥ ਇਉ ਬਿ
ਨਾਏ ॥ ਇਉ ਅਸਥਿਰੁ ਮਾਨੈ ॥ ਅਚਰ ਜੁਲਾ

ਧਿ ਓਨ ਜਾਣੀ॥ ਰਹੰਓ॥ ਰਮਣੇ ਪਾਖੰਡ ਬ
ਸਪਾਨੀ ਹਰਮੁ ਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ॥ ਧੁਰਾਤਨ
ਸਾਚਾ ਰਮਣ ਮਨਿ ਓ ਜੇਓ ਸੁਪਨੈ ਰੇ ਨਾਈ॥
ਜੇਈ ਮੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨੁ ਸੇ ਜੇਓ ਬਾਦ
ਰੇਈ ਫੁਲੀ॥ ਜੁਨ ਨ ਜਗੁ ਜਾਨਿਓ
ਮਿਥਿਆ ਰਹਿਓ ਰਮ ਸਰਨਾਈ॥ ਗਓ
ਈ ਮਹਲਾ ੯॥ ਧਾਨੀ ਕਉ ਰਾਜ ਰਮ
ਨ ਨਹੀ ਆਵੈ॥ ਆਹਿਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਰਹੈ ਸਾ
ਇ ਅਮੈ ਕਰੁ ਰੇ ਸੇਗੁ ਨ ਗਾਵੈ॥ ਰਹਾਉ
ਪੁਤਾ ਸੀਤ ਮਾਇਆ ਮਤਾ ਮਿਓ ਇਹ ਬਿ
ਧਿ ਅਪੁਬੰਧਾਵੈ ਮਿਗਤਿ ਸਨਾਤਿ ॥ ੯ ॥ ਧੁਰਾ
ਇਹ ਜਗਾਏ ਬਿਤਾਸੁ ਉਠਿ ਪਾਵੈ ਧੁਰਾ॥

ਕੁਗਤਿ ਮਕਤਿ ਮਾਰਨੁ ਸਮਾਮਿ
ਜੈ ਤਾਰਿ ਬਿਸਰਾਏ। ਜਨਸਨ ਰਹੈ
ਮੈ ਏਉ ਕਨਕਾ ਮਰਿ ਪਾਏ॥

2722- (59)

279.

ਸ੍ਰੀ ਨਾਮੁ

ਸ੍ਰੀ ਨਾਮੁ

ਸਾਧਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਰੇ ਮਰੇ ਮਰੇ ਮਰੇ ਮਰੇ

ਮੁਖ